

Hirdetések:

1. A **nagyhéten elmaradnak a közösségi alkalmaink**. Próbáljuk úgy alakítani a napirendünket a héten, hogy a szent háromnap (nagycsütörtök, nagypéntek és nagyszombat) összes szertartásán részt tudjunk venni.

2. Annak érdekében, hogy el tudjuk végezni a **húsvéti szentgyónásunkat**, hétfőn, kedden és szerdán a szentmisék után, illetve ezekben a napokban egyénileg egyeztetett időpontokban lehet még gyónni. Nagycsütörtöktől kezdve húsvét második vasárnapjáig bezárólag nem lesz gyónási lehetőség.

3. **Nagykedden** végezzük az elsöpéntekes **betegek meglátogatását**, ami egyben a húsvéti beteglátogatás lesz. Ha ismerünk olyan beteget, aki szívesen részesülne a szentségeken húsvét előtt, de nem tud eljönni a templomba, jelezzük azt a sekrestyében.

4. A szent háromnap szertartásaira készülendő, **ministráns próbát** tartunk a **Templomban pénteken és szombaton délelőtt fél 10-kor**.

5. **Nagycsütörtökön** délelőtt 10-kor lesz Vácon a krizmaszentelési mise. **Este 6-kor** mutatjuk be a **szentmisét** az utolsó vacsora emlékére a **Templomban**. A szentmise után közös **virrasztást** tartunk a **Templomban**.

6. **Nagypénteken** a legősibb hagyomány szerint az Egyház nem tart eucharisztikus ünnepet. **Reggel 7-kor a lamentációt** imádkozzuk, **este 6-kor az Úr szenvedését ünnepeljük** a **Templomban**. Nagypéntek **szigorú böjti nap**, ami a hústól való tartózkodást jelent, illetve egyszeri étkezést, melyen kívül még kétszer vehetünk magunkhoz valamit erősítésül.

7. **Nagyszombaton reggel 7-kor a lamentációt** imádkozzuk a **Templomban**. A **húsvéti vigília délután 5-kor** kezdődik a *Magyarok Nagyasszonya Kápolnában*, **este 8-kor** pedig a **Templomban**.

8. **Húsvétvasárnap** mindenütt vasárnapi miserendet tartunk. Ezen a napon teljes búcsút nyerhet az a hívő, aki – a búcsú rendes feltételeit teljesítése mellett (gyónás, áldozás, ima a Szentatya szándékára) – a pápa *Urbi et Orbi* áldását áhitattal fogadja.

9. **Húsvéthétfőn reggel fél 9-kor** lesz a szentmise a *Magyarok Nagyasszonya Kápolnában*, **délelőtt fél 10-kor** és **este 6-kor** a **Templomban**.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESETŐJE

2023. április 2. XVI. évf. 14. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: MKB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

URUNK SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA - VIRÁGVASÁRNAP

*A válaszos zsoltár válasza: Istenem, Istenem, * miért hagytál el engem?*

A Golgotán két gondolkodásmód ütközik össze. Az evangéliumban ugyanis a megfeszített Jézus szavai szemben állnak megfeszítőinek szavaival. Utóbbiak egy refrént ismételve: „*Szabadítsd meg magad!*” A vezetők azt mondják: „Mentse meg magát, *ha ő a Messiás, Isten választottja*” (Lk 23,35). A katonák megismétlik: „*Ha te vagy a zsidók királya, szabadítsd meg magad*” (Lk 23,37). Végül az egyik gonosztevő is, aki ezeket hallotta, megismétli: „*Nem te vagy a Krisztus? Szabadítsd meg magad!*” (Lk 23,39). Mentse meg magad, törődj magaddal, gondolj magadra; ne másokra, hanem csak a saját egészségedre, a saját sikeredre, a saját érdekeidre; a birtoklásra, a hatalomra, a megjelenésre! Mentse meg magad: ez a refrénje az Urat megfeszítő emberiségnek.

Gondoljunk el ezen! De az én gondolkodásmódja szemben áll Isten gondolkodásmódjával; a mentse magad összeütközik az önmagát felajánló Megváltóval. A mai evangéliumban a Golgotán Jézus is megszólal háromszor, akárcsak ellenfelei (vö. Lk 23,34.43.46). De egyszer sem követel magának semmit, sőt, nem is védi, nem is igazolja magát. Az Atyához imádkozik, és irgalmat kínál a bűnbánó latornak. Különösen az egyik mondata jelzi a különbséget a mentse meg magad-hoz képest: „*Atyám, bocsáss meg nekik*” (Lk 23,34).

Időzzünk el ezeknél a szavaknál! Mikor mondja őket az Úr? Egy sajátos időpontban: a keresztre feszítés közben, amikor érzi, hogy a szögek átszúrják a csuklóját és a lábát. Próbáljuk meg elképzelni, milyen rettenetes fájdalmat okozott ez neki. Ott, a kínszenvedés legnagyobb fizikai fájdalmában Krisztus bocsánatot kér azoknak, akik átszúrják a testét. Ilyenkor az ember csak saját haragja és szenvedése miatt kiáltana; ezzel szemben Jézus azt mondja: Atyám, bocsáss meg nekik! A többi vértanúval ellentétben, akiről a Biblia beszél (vö. 2Makk 7,18–19), ő nem korholja a hóhérokat, és nem fenyeget büntetéssel Isten nevében, hanem imádkozik a gonoszokért. A megaláztatás akasztófáján növeli szerető odaadását, és az megbocsátássá válik.

Testvéreim, nővéreim, gondoljunk arra, hogy Isten ugyanígy tesz velünk: amikor fájdalmat okozunk neki tetteinkkel, ő szenved, de csak egyetlen vágya van: hogy megbocsáthasson nekünk. Hogy erre ráébredjünk, nézzünk a Megfeszítettre! Az ő sebeiből, a szögeink által nyitott fájdalmas sebhelyekből árad a megbocsátás. Nézzünk a kereszten fekvő Jézusra, és gondoljunk arra, hogy sosem kaptunk ennél szebb szavakat: Atyám, bocsáss meg nekik! Nézzünk a kereszten fekvő Jézusra, és lássuk meg, hogy sosem néztek ránk gyengédebb és könyörületesebb tekintettel! Nézzünk a kereszten fekvő Jézusra, és döbbenjünk rá, hogy sosem kaptunk szeretőbb ölelést! Nézzünk a Megfeszítettre, és mondjuk: „Köszönöm, Jézusom, hogy te mindig szeretsz engem, és megbocsátasz nekem, még akkor is, amikor én nehezen tudom szeretni magamat, és nehezen tudok megbocsátani magamnak!”

Ott, a keresztre feszítés közben, a legfájdalmasabb pillanatokban Jézus megéli az ő legnehezebb parancsát: az ellenség szeretetét. Gondoljunk valakire, aki megsértett, megbántott bennünket, aki csalódást okozott nekünk; valakire, aki feldühített, aki nem értett meg bennünket, vagy nem adott jó példát. Milyen sok időt szánunk arra, hogy visszagondoljunk azokra, akik megbántottak bennünket! Ahogyan arra is, hogy magunkba forduljunk, és nyalogassuk a sebeinket, amelyeket másoktól, az élettől, a történelemtől kaptunk! Jézus ma arra tanít, hogy ne maradjunk ott, hanem álljunk ellen. Törjük meg a rossz és a bánkódás ördögi körét. Az élet szögeire szeretettel, a gyűlölet ütéseire a megbocsátás simogatásával válaszoljunk.

De vajon mi, Jézus tanítványai, a Mestert követjük, vagy saját neheztelő ösztönünket? Ezt a kérdést kell feltennünk magunknak: a Mestert követjük vagy neheztelő ösztönünket? Ha ellenőrizni akarjuk, hogy Krisztushoz tartozunk-e, nézzük meg, hogyan viselkedünk azokkal, akik megbántottak bennünket. Az Úr azt kéri tőlünk, hogy ne úgy válaszoljunk, ahogy épp kedvünk támad, vagy ahogy mindenki más, hanem ahogyan ő cselekszik velünk. Azt kéri, hogy szakítsuk meg annak körét, hogy „szeretlek, ha te is szeretsz engem; barátod vagyok, ha te is a barátom vagy; segítek, ha te is segítesz engem”. Nem! Könyörület és irgalom mindenki iránt, mert Isten mindenki bennünket látja. Ő nem oszt minket jókra és rosszakra, barátokra és ellenségekre. Mi vagyunk azok, akik ezt tesszük, és ezzel fájdalmat okozunk neki.

Számára mindannyian szeretett gyermekek vagyunk, akiket szeretne átölelni, és akiknek szeretne megbocsátani.

Ő nem olyan, hogy egy bizonyos pontig tűr, de aztán meggondolja magát, ahogy mi hajlamosak vagyunk viselkedni. Jézus – ezt tanítja nekünk Lukács evangéliuma – azért jött a világba, hogy elhozza bűneink bocsánatát (vö. Lk 1,77), és végül pontos utasítást adott: mindenkinek hirdessük, az ő nevében, a bűnök bocsánatát (vö. Lk 24,47). Testvéreim és nővéreim, ne fáradjunk bele Isten megbocsátásába: mi, papok, ne fáradjunk bele kiszolgáltatni, a keresztények pedig befogadni azt és tanúságot tennie róla. Ne fáradjunk bele Isten megbocsátásába!

Testvéreim, nővéreim, ezen a héten fogadjuk be annak bizonyosságát, hogy Isten minden bűnt meg tud bocsátani! Isten mindenkinek megbocsát, minden eltávolodást meg tud bocsátani, minden sírást tánccá tud változtatni (vö. Zsolt 30,12). Fogadjuk be annak bizonyosságát, hogy Krisztusnál mindig van hely mindenki számára; hogy Jézusnál sosincs vége, sosem késő! Istennel mindig visszatérhetünk az életbe. Bátorság, haladjunk húsvét felé az ő megbocsátásával! Mert Krisztus szüntelenül közbenjár értünk az Atyánál (vö. Zsid 7,25), és látva a mi erőszakos világunkat, a mi sebzett világunkat nem fárad bele annak ismételtetésébe – és mi is ismételtessük ezt a szívünkben, csendben –, hogy Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, mit tesznek! (*Ferenc pápa, 2022. Virágvasárnap*)